

Meindert en Renske dragen slagerij in Koudum over. 'Salang as ik noch slachtsje kin doch ik dat'

Balkster Courant, Cees Walinga • 21 december 2023, p. 11

Meindert en Renske achter in de slagerij, het domein van Meindert. Foto: Cees Walinga

Meindert de Boer (69) en Renske de Boer-Hiemstra (65) dragen hun slagerij in de Hoofdstraat in Koudum op 4 januari over aan Klaas Hiemstra en Ria Bootsma.

Meindert zou nog wel 10 jaar door willen gaan, maar toen Klaas Hiemstra (geen familie) vorig jaar kort na Sinterklaas zich bij de slager meldde en liet weten dat hij de zaak graag wilde overnemen, pakte Meindert die kans meteen aan. “Hy frege: wolle jo de saak ferkeapje? Dêr hy wy doe wurk fan makke. Wy binne der bliid mei, want sa bliuwt de saak wol moai bestean.”

Helemaal stoppen zal Meindert ook niet doen. Hij blijft nog wel in de zaak van Klaas Hiemstra actief. „As it sa drok bliuwt as it no is, ha ik der dan ek noch wol hiele wiken wurk.” Het mag duidelijk zijn. Meindert en Renske dragen een drukke nering over. Een slagersbedrijf waarvan er nog maar weinig over zijn in Nederland. „Yn Fryslân binne der noch mar sân dy’t sels slachtsje”, zegt Meindert terwijl hij ze opnoemt en met zijn vingers telt. „It kinne der ek acht wêze”, kijkt hij vragend op.

Hússlachtingen

Op maandagochtend gaat Meindert eerst in alle vroegte naar Spannenburg om bij De Jong varkens te halen voor de slacht. Vervolgens gaat hij naar boeren in de omgeving om koeien te

halen. „Ik doch noch elke wike hússlachtingen sa as dat hjit. Dan slachtsje ik kij en barga yn opdracht en giet it fleis nei de boer werom. Dan makkest wat de klant wol.”

Het vlees dat in de winkel komt is van vleesvee, benadrukt Meindert. Voordat de dieren geslacht worden, worden ze levend gekeurd door een veearts van de NVVA en als ze eenmaal aan een haak in het slachthuis hangen worden ze nog een keer gekeurd voordat het uitbenen en slachten begint. Meindert staat erop dat hij het slachtvee, naast koeien en varkens zijn dat ook lammeren, uit de omgeving van Koudum komt.

En dat doet hij al zo sinds hij de zaak op 17 januari 1979 overnam van zijn ouders Harmen en Schoutje de Boer. Overigens was hij niet de aangewezen opvolger van zijn vader. Meindert wilde wel boer worden en ging naar de land- en tuinbouwschool in Witmarsum, maar had een bloedhekel aan leren. Hij zette op een blaadje van een repetitie de in de familie legendarisch geworden woorden: ‘Ik heb geen zin’. Het betekende de uitgang van de school.

Kanada

“Wat moast ik doe? Heit hat my doe nei Klaas Hiemstra, ja de pake fan Klaas dy’t it no oernimt, tastjoerd. Hiemstra wie needslachter. Der bin ik begien, mar ik molk ek noch wat kij fan ús heit. Doe’t myn broer dy’t yn de saak wie nei Kanada emigrearde ha ik de saak oernommen. Heit frege noch wolst boer wurde as slachter. Doe hat er it lân ferkocht.” Meindert deed 2,5 jaar een vakopleiding met een dag naar school en volgde nog een half jaar dagonderwijs in Utrecht om met alle vakdiploma’s de zaak van zijn vader over te kunnen nemen.

Het slachten zat hem in het bloed. Zijn pake was al slager in Oudega HO, maar die had geen slagerij. Hij slachtte voor boeren, zoals Meindert dat ook nog steeds doet. Vader Harmen greep zijn kans om in 1956 de slagerij van Hette Boonstra in de Hoofdstraat in Koudum over te nemen. De groentewinkel die toen naast de slagerij zat, werd de woning van de familie.

Meindert maakt op ambachtelijke wijze een runderrollade. "Gjin netsje dus mar in toutsje der omhinne" Foto Cees Walinga

De zaak loslaten kan Meindert maar moeilijk. Dat hij straks bezig kan blijven met uitbenen en slachten, doet zijn gemoed goed, want hij is ook niet het type die hele weken in een caravan rond gaat toeren. „We ha in caravan, mar miskien dogge wy dy ek noch wol fuoart.” Voor Renske wordt de wereld wel ineens heel anders. „Net mear it kofjedrinken mei it personiel. Dat sil ik tige misse. Us personiel is ús as de bern; we witte alles fan elkoar. Der gie dizze wike ien op fakânsje en dy sjoch ik net wer yn de saak. Dan komme de triennen hear.”

Meindert en Renske hebben hun vier kinderen nooit gepushd om de slagersdynastie De Boer voort te zetten. „Och hearken nee”, zegt Meindert. „Se ha it no folle better. Se ha frije dagen ensafuorthinne. Mei in saak binne je altiten bûn en ik makke en meitsje noch steeds lange dagen. Ik hie wol dagen fan 5.00 oere moarns oant 10 oere jûns.” De kinderen werkten overigens wel altijd mee in de zaak.

Het slagersechtpaar had ook voor de aanpak kunnen kiezen dat het vlees ze kant en klaar gebracht zou worden. „Dan kinst it tegearre wol oan, mar ik mei graach slachtsje. Salang as ik dat kin wol ik dat graach dwaan. Ik bliuw der ek fit by.” Bovendien dan zou het bordje ambachtelijke slager ook van de muur kunnen. Dat nooit. De opvolgers gaan ook ambachtelijk verder.

Mjuksjen

Hoe dan ook zal er in het nieuwe jaar meer tijd zijn voor de negen paarden, enkele Friezen en KWPN'ers die Meindert heeft in de Heamar. Nu gaat hij er alleen 's ochtends heen voor de ochtendgymnastiek zoals hij 'it mjuksjen' noemt. En van de wol van de schapen die de twee hebben gaat Renske beslist weer garen spinnen. „Dat die ik hjir wol foar de winkel, mar dat doch ik aanst oan de Dammensewei wêr we no sûnt in pear wike wenje. Dat is rjochting de Kuilart. Der komme minsken foarby en dan ha je al gau in praatsje.”